

הלילה. ובתָר מִסְדֵּרִי שֶׁבְּחַיְיוֹ וְלֹעֲזֹן בָּאָזְרִיִּתָּא ואח"כ היו מסדרים שבhem הינו אומרם שירות ותשבחות להשיות ואח"כ עוסקים בתורה.

השעשוע של הקב"ה בחצות הלילה שהצדיקים עומדים לפני וכולם נכנסים אצל מלך המשיח

שְׁעַשְׂיוּעָא קְדֻשָּׁא בָּרִיךְ הוּא מֵאַיִלְוָא השעשוע שהקב"ה משתעשע בחצות לילה בגין שם נשמות הצדיקים מהו. אלא כל הצדיקיא דק"מ אין בדיקני יהו מתלבשן בגנטה אבל יומא ויום. אלא כל הצדיקים העומדים בצרותם בצלם אלה"ם מתלבשים כל יום ויום בגין מלבוש חדש כיון דאתסהן בטלא דזמין קדשא בריך הוא לא חייא בית מתייא וכיון שהתרחצו בטל שעתייד הקב"ה להחיותנו מתחים, עליין כויהן לנבי משיח ושאלין מה דשאlein נבנסים כולן אצל המשיח ושואלים ומקשיים ממן כל אחד מה שיש לו לשאול ולבקש, וזה אתערו חבריא וכבר העירו החברים ענין זה.

לאחר מכן עוסקים בתורה ורואים את אליו שבאה להיבל האבות **לְבָתָר מִתְכְּנָשִׁין וּמִשְׁתְּדַלִּין כּוֹלָהוּ בְּדָעַתָּא עַלְאָה דּוּלָהוּ מִתְיַבְּתִי דְּתַפְּן** לאחר מכן מתאספים כל נשמות הצדיקים ועסקים כולם בדעת העלונה הינו בתורה של כל היישובות שישנם שם עלייהו כמה ממין ועליהם יש כמה ממונין. **וּמִתְחַדְּשִׁי תַּפְּנִזְנִין בָּאָזְרִיִּתָּא** ומתחדרים שם כמה חדשים בתורה הקדושה.

לְבַתֵּר נִפְקֵי כוֹלָהוּ וְחַמָּאוֹן פֶּد אֲתִי אֶלְيָהוּ לְגַבֵּי אַבָּהוּ
 לאחר מכון יוצאים כולם ורואים את אליו בא אצל האבות בהיכל שלהם. **אַיָּהוּ נִפְיק וְאַיָּהוּ עַלְיָין וְקִיְּמָן קִמְּיָה אַבָּהוּ** וכשהליהם יוצאים הם נכנסים ועומדים לפני האבות הקדושים **וְחַדְוּ בְּהָיו בְּכַמָּה בְּגַנִּין קִדְישִׁין דְּבָשְׂרָנִיָּהוּ וְחַדְאוֹן פּוֹלָהוּ** והאבות שמוחים בהם בכמה בנים קדושים **הַעֲומְדִים סְבִיבָם וְשָׁמְחוּ כָּלָם יְחִידָה.**

הקב"ה משתעשע עם הצדיקים ועם החידושים שחדשו באותו היום

פֶּד עַיִל קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגּוֹת לִילִיא כוֹלָהוּ קִיְּמָי מַתְקָנוֹן בְּדַקָּא יָאֹת כאשר נכנס הקב"ה בחצות הלילה עומדים כולם מתוקנים ומטודרים כראוי. **וְכָל אַשְׁתְּדָלוֹתָא דְּאַשְׁתְּדָלִי כָּל הַהְוָא יוֹמָא בְּחַדּוֹשִׁי דְּאַזְרִיכִיתָא** וועסקים שם בכל עסוק התורה שעסקו בו בכל אותו היום בחידושים חידושים, **קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, תִּיאָוְבָתִיה בְּאָנוֹן צְדִיקִיָּא דְּחַדִּישָׁו בְּהָ מִילִין וְאַשְׁתְּעַשָּׁע בְּהָו וּבְאָנוֹן מִילִין וְחַשְׁקוּ וּרְצֻעוֹן של הקב"ה** באותו הצדיקים שחדשו בתורה חדשים **וְהַקְבִּיחָה מִשְׁתְּعַשָּׁע בְּצִדְיקִים וּבְאָוֹתָם הַחֲדוֹשִׁי תּוֹרָה שְׁלָהָם.**

הצדיקים נתנים בסוד יהוד הנשמות והקב"ה מתגלה אליהם

לְבַתֵּר כוֹלָהוּ מַתְקָנוֹן דְּכָר וּנוֹקְבָּא לאחר מכון כל הצדיקים נתנים בטסוד וכבר ונכח שהוא סוד יהוד נשמות הצדיקים בגין עדן. **וְקִוְּדָשָׁא**

בריך הוא בתר ארץ ואשתעشع בהו בכל איןון
מילין ריזין דחכמתא דילחון ולאחר שהקב"ה הריח את המ"ן שהעלנו
 לפניו בכל אותן דברי סודות הוכמה שלהם והשתעשע בהם, **אתגלי עלייהו**
ואנוין חמאן בההוא נועם יהוה מתגלה עליהם הקב"ה בסוד ירידת
 השפע אליהם מ"ד והם רואים בנוועם הא'. **פְּרִידֵין בַּלְהֹו חֶדָּאן בְּחֶדָּוחַ סְגִּי**,
עד דמִתְפְּשֵׁטִי זִינָא וְנַחֲרָא דִילָחָן ואז כולם שמחים בשמחה גדולה
 עד שמתפשט זום ואורם. **וּמְהַהְוָא מִשְׁיכָבוּ זִינָא וְנַחֲרָא דְחֶדָּוחַ**
דִילָחָן, עַבְדֵין פִּירֵין וְאַיְבֵין לְעַלְמָא דָא ומאותה המשכת הזיו
 והאור של השמחה שלהם נעשים פירות ואיבדים לעולם זהה והיינו שנעים נשמות לגורים.
וְהַהְוָא פְּרִי וְאַיְבָא עַל תְּחוֹת גְּדֹפוֹ דְשְׂכִינָתָא, עד
וּמְנָא דְאִיצְטָרִיךְ ואותו הפרי כלומר אותה נשמה הגר שנעשה היה נכנסת תחת
 כנפי השכינה עד הזמן שתצטרך לרדת לזה העולם.

כך משתעشع הקב"ה בכל צדיק וצדיק
ובכן מישתעشع בכל צדיק וצדיק (ואמր) ואמרין, זבחה
אייהו מלכא דבנין אלין אתברירו לחולקיה
יעדייה וכן משתעشع הקב"ה בכל צדיק וצדיק ואומר אשרי המלך שאלו הבנים
 שהתחבררו לחלקם ונורלו.

בחצות הלילה יוצא קול וקורא וכור ה' לבני אדם ונזכר הקב"ה בחורבן ירושלים

קָלָא אַתָּעֲרֵמֶא מְאַמְצָעִיתָא דְּרִקְיָעָא וְקָרָא בְּקָלָתְקִירָה
וְאָמָר קול מתעורר באמצע רקייע הגן בחצות לילה וקורא בקול חזק ואומר,
 (תהלים קל"ז) **וּכֹר יְהֹוָה לְבָנֵי אָדָם אַת יוֹם יְרוֹשָׁלָם** יומם
 שהחריבו בו את ירושלים **הָאוּמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסָוד בָּה** באומרים
 החריבו החריבו עד היסוד שלה והסתהו עליהם לעקור את כולה. **בְּדַיִן עַרְטִירָוּ**
דִּילִיה וְקָרְקָוָרָא דִּילִיה וּמְבָל צְדִיקִיא דְּתַפְּנוּ אַשְׁתְּמָעָה
בְּתַלְתָּה מָהָה וְתַשְׁעֵין רִקְיָעֵין ואז קול ילותיהם וצוחותיהם של הקב"ה
 וכל הצדיקים אשר שם נשמע בשלש מאות ותשעים רקייעים, ואם תאמר למה עכשו
 שהקב"ה שמח ומשתעשע עם הצדיקים יוצא קול זה לעזרו אלא **בְּגִין דְּלָא אִיתָה**
חִדּוֹה וְשֻׁעְשָׂוָעָא לְקוֹידָשָׁא בָּרִיךְ הוּא, אַלְא בְּשֻׁעָתָא
דְּקִיְמִי בְּהוּ (דקאים בהדי) **צְדִיקִיא דְּתַפְּנוּ** לפי שאין שמחה ושבועה עוד
 להקב"ה אלא בשעה שהוא עומד עם הצדיקים בגין עדן ומשתעשע בדברי תורהם. **וּבְגִין**
דָא אֹמֵי וְאָמָר ולפי שנשבע הקב"ה ואמר, (תהלים קל"ז) **אִם אַשְׁפְּחָךְ**
יְרוֹשָׁלָם תְּשִׁבָּח יְמִינֵי תְּדַבֵּק לְשׁוֹגִי לְחַבֵּי אִם לֹא
אַזְּבְּרָכִי אִם לֹא אַעֲלֵה אַת יְרוֹשָׁלָם עַל רַאשׁ שְׁמַתִּי.
לְכוּ בְּכָל אַתָּר דְּאִית חִדּוֹה לְקוֹידָשָׁא בָּרִיךְ הוּא, קָלָא דָא
נְפִיךְ וּקְאִרִי בכל מקום שיש שמחה להקב"ה יוצא הקול ומבריז ואומר זכור ה' לבני
 אדם כדי להזכירו מהורבן ירושלים.